

ר.ל.

פ ר ז י ק ו ל מס' 4/ג

של ועדת החוקה,
מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
התקיימה ביום ד', ד' בכסלו תשי"ד - 11.11.53 בשעה 08.45.

- השתתפו:
- א. מונט - היו"ר
 - ב. מיכילוב
 - ג. מזניה
 - ד. בר-רב-האי
 - ה. בר-יהודה
 - ו. הלל
 - ז. סיסון
 - ח. רובין
 - ט. שפירא

- בעדרו:
- א. אק
 - ב. מבנימל
 - ג. בדר
 - ד. בגין
 - ה. הררי
 - ו. ורהפטיג
 - ז. חת
 - ח. סובי
 - ט. כסה
 - י. לורנט
 - יא. סנה
 - יב. קליבנוב
 - יג. שרי
 - יד. שסון
 - יז. תבורי

- פוזמנים:
- א. כהן - היועץ המשפטי
 - ב. ידון - המשנה ליועץ המשפטי
 - ג. גלמס - משרד המשפטים
 - ד. ויינצט - " "

ה' מוסיטקין - הקרן-הקיימת לישראל
ד"ר יעקבי -

- סדר-היום:
1. הצעה לסדר-היום של חבר הכנסת הררי.
 2. חוק לתיקון פקודת החברות (מס' 2).
 3. חוק קק"ל.
 4. הנוסח החדש של פקודת הפרטנות.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר ס. מונט:

1. הצעה לסדר היום של חבר הכנסת הררי.

קיבלתי מכתב משר המשפטים בו הוא סדרף
את תשובת היועץ המשפטי למשרד האוצר על
בעיית ההצעה לסדר-היום של חבר הכנסת הררי.

היו"ר ס. מונט:

(קריאת המכתב).

אני מציע שלא לדון על כך שלא בנוכחות השר.

י. בר-יהודה:

אני מציע שלא לדון על כך לפני סובי של
חבר הכנסת הררי. רציתי רק להביא את המכתב

היו"ר ס. מונט:

לידיעת הוועדה

ועדת החוקה, חוק וסמך
11.11.53

דל.

2. חוק לתיקון סעיף 20(א).

היו"ר מ. הרצוג:
החוק היה בועדת המשנה ברשותו של חבר הכנסת רובין, וכפי שבסדר לנו על-ידי מר גלס, נשמרו שתי האלות פתוחות.

ה' גלס:
השאלה הראשונה שבשורה תחילה היא האם תחולת הוראות סקודת החברות על הגדרות הסתלמות לרשות הגדרות השיתופיות. החוק הקיים קובע כי כל ההוראות בתוספת השיטת לקודת החברות הדנות בגדרות על רישום מסכנות ושיעבודים פרטי מגרות טוב חלות גם על הרישום של שיעבודים ומסכנות אלה על-ידי גדרות שיתופיות. (כמו כן, אצל רשם הגדרות השיתופיות). אחת מסכנות החוק היתה להחליף את הגדרות הקטנות האלה בגדרה שנתית חד-פעמית לגבי חברות. תכלית זו יכולה גם כל הודעה בדבר שינויים, אשר לפי המצב היום צריכים היו לשלם בעדה מגרה קטנה. התשלום יהיה כעין מגרה-שירות, אשר תמורתה עומד הרשם לרשות החברה בכל העניינים האלה. (י. בר-יהודה: במיזם סכום זה מתבטא) ב-30 ל"י לשנה. בועדת המשנה לא היו במקרה זה חילוקי דעות.

אולם לאחר שבמרבו את הדיון בחוק התעוררה הבעיה. אם נבחנו מבטלים את הגדרות הקטנות, נבחנו שמיניהם את רשם הגדרות השיתופיות ללא הכנסה, ספוגי שלגכיו מינה הלה המגרה השנתית - ולא זו הייתה המצאה. לכן הוצעה לפני הוועדה הצעה בוספת המוסרת להכניס הוראה המוסרת את תקפו של ההוראות בתוספת השיטת אך ורק לגבי גדרות שיתופיות. בהצעה הטובות לפני הוועדה נעשה התיקון הזה במופן פשוט, והארי שיקול נוסף הצעתי למסקנה שיהיה צורך עוד לתקן זאת. בעמ' 3 של ההצעה אשר הוגשה לוועדה במסר ב- כ"ד: "בכל מקום שבסדר בו בחברה קרי מגרה שיתופית". (י. בר-יהודה: דומני שזה נושא חדש). גם לפי החוק הקיים חלות כל הגדרות האלה על גדרות שיתופיות. על-ידי הוראה זו נבחנו מצמצים את התחולה על הגדרות השיתופיות.

אבל התברר כי ישנו עוד סעיף - אשר מינו סתמים להוראה הכללית הזאת. בפרט פרט ישנו סעיף האוסר כי על רשום של חברה קיימת יש לשלם אותה מגרה שיש לשלם בטביל ייסוד חברה חדשה. חברה קיימת היא חברה תורכית, חברה שהיתה קיימת בשנת 1921. קיבלתי הודעה מרשם החברות כי חברות כאלה מינו בנמצא. מצד שני לו הייתי מכניס הוראה בענין זה, הוצעה היתה שבטביל רישום מגרה שיתופית היה צריך לשלם אותה מגרה כמו בטביל חברה חדשה, בו בזמן שבנידון זה ישנן הוראות סיוודת.

הצעתי היא, מיפוט, לבטל את ההוראות בתוספת השיטת הדנות ברישום של חברה קיימת.

ח. רובין:
ההצעות הנוגעות בהצעת חוק זו, תוכנן המעסי הוא העלאת תשלומים שונים הטבילים לפי סקודת החברות, כדי להתאים אותה לירידת ערך הכסף. סכום התשלומים עוד לא תוקן אך פעם. חידוש שני שיש בחוק זה, עליו דיבר מר גלס, הוא הנהגת מגרה שנתית על החברות. הניכוח לחידוש הזה היה פיסקאלי. צורה זו של מגרה צריכה להכניס יותר סמך בכנסת סקודות אלה עד עתה. תמורת מגרה זו תהיה החברה משוחררת מתשלומים קטנים שונים בכל מקרה וסקרה. יתכן שיש בחוק סגטה בוספת: אפשר יהיה בדרך זו לבדוק אלו חברות הרשומות בפנקס החברות הן חברות חיות, ואלו - מתות.

אני רוצה למסור לחברי הוועדה כי נמסר לנו על-ידי רשם החברות מר בלום בועדת המשנה פעם התביעה הזאת מצד המשלה ישנן גם התחייבויות מודה שלא להוסיף שום חידושים ושלא להעלות ססים. הטבילים על החברות בצורות אחרות. (ד. בר-רב-המי: מה בנוגע לחוק הבולטים?) זה חל גם על חוק הבולטים.

חוק לתיקון פקודת החברות (מס' 2)

ה. רובין: שני פרטים טכניים מספיקים התבררו לנו דן אחרי שהורעו חשבה כי גמרה את עבודתה, ומבחינה טכנית לא היתה לנו אפשרות לסיים זאת לפני הפגרה. נמסר כי כל האגרות האלה חלות גם על אגודות שיתופיות. כל מה שהוצע כגון הוצע דן לגבי חברות ולא לגבי אגודות שיתופיות. נמסר שגם הכבדה לגבי האגודות השיתופיות, לא רצינו לתת להם הקלה, ולכן צריך היה להכניס את התיקון עליו דיבר סר גלס.

הוואלס: לקבל את התיקון שהוצע על-ידי סר גלס המוסר: "בכל מקום שנמסר בו בחברה קרי אגודה שיתופית" (בסעיף כ"ד).

ה' גלס: הבעיה השניה שהתעוררה היא זו: אחרי היסודיים ואחרי שנתקבלה אינפורמציה מן המוסדות הלמודיים הסכימה ועדת המשנה להצעת המשטלה לבטל את הצורך ברשיון מיוחד מאת שר המשפטים לחברה להחזקת קרקעות.

ה. רובין: בפקודת החברות המנדטורית היה סעיף שמגמתו היתה להגביל את הפעילות הקרקעית של היהודים. זו היתה מטרה מבטי-יהודית. הסעיף נוסר כי חברה העוסקת בעסקי קרקע כמחד מוסדות פעולתה צריכה לקבל רשיון מיוחד מהנציב העליון. סמכות שר המשפטים בענין זה הועברה לרושם החברות. לא רצינו כל סיבה להשאיר את הסעיף הזה.

י. ברי-יהודה: מותר מסגרת חוקית יכולה לשמש למטרות טובות, והדבר תלוי מי הוא המוציא לפועל. כך הסבירו לנו פעמים רבות בדיון על חוקים אחרים. כל זמן שאין חוק בדבר הלאמת הקרקעות, מנחנו מסשיכים להיות מעוניינים בטמלה הזאת. מיננו מעוניינים שהיו חברות ספסריות. מבחינה זו מנחנו מעוניינים שתהיה לפימנו קומפסנציה כזאת. מיננו בטוח מיך הוא ישתמש בה, אבל לפחות אפשר יהיה לבנו אליו בטענות.

י. ספירא: ההוראה אשר בסעיף 15 היתה גם בחוק הקודם משנת 1922, והדבר לא ינוע ספסרות. המיקום התבטא בכך שהורה היתה צריכה להוכיח כי יש לה הון מסוים. כמו-כן נסרו כי אם חברה הוקמה לשם רכישת קרקעות ומיננה עוסקת בזה, צריך לפרק אותה.

הלאמת הקרקע זו מניעת המפסרות בקרקע בדרכיה כאלה, זה דבר מיננו ניתן. הגענו למצב בו 80-90 מהוזים שהקרקעות, או על כל פניה - שהקרקעות הגלתי עירוניות - מולאמות. ההוראה בענין זה בחוק היא מבחינת אות סתה.

ה' גלס: פאננו כי בפקודת ההקדשות לצרכי צדקה ישנה הוראה בה נמסר כי אם נכסי דלא נידי טוחזקים על-ידי הקדש לצרכי צדקה, חייבים נמנני הקדש תוך שנה נחת סינו רכישת הקרקע לפנות לבית-המשפט ולבקש צו הסצורה על טכירת נכסי דלא נידי. הדבר הזה הורג במסגרת החוק הזה, ביחוד נמסר שההוראה הזאת חלה גם על חברה אשר קיבלה מאת המשפטים את הרשיון המיוחד להירשם כלי התושפת "בע"ט", כלומר, חברה שהוקמה למטרות פילנטרופיות, לעידוד לאומנות, לדת, מדע, ונדסה לי - גם לשכות מסחר. לגבי ההגבלה הזאת ישנו טייג המוסר: אלה את החברה קיבלה מאת המשפטים רשיון לפי סעיף 15. את סעיף 15 זה מנחנו מבטלים עכשיו. לפיכך היה עלינו למצוא הסדר, את להשאיר את הסצב הקיים בתקפו לגבי חברות כאלה או לבטל את ההגבלה שהוטלה על-פי הפקודה החדשה, פקודת ההקדשות לעניני צדקה. במתי בדבריה בענין זה גם עם רשם החברות וגם עם משרד הסעד, ודעתם היתה שיש להשאיר את ההגבלה הזאת בתוקף עד אשר מסרד הסעד יבקש ביטולה בדרך כלל. ההצעה היא להשאיר לשר המשפטים, כמו שטיפסרנו לו לתת להם את התעודה, גם להחזיק קרקעות בדרך כלל. הדבר נוגע לאלה שכבר נרשמו. הצעה זו מוצאת את ביטוליה בסעיף 3 וכן בסעיף 5(ג).

ד.ל.

ועדת החוקה, חוק ומסמט
11.11.53

חוק לתיקון פקודת החברות (סס" 2)

א. כהן:

הייתי רוצה לענות לחבר הכנסת בר-יהודה. בכל תחיקה חדשה בעניני חברות הנסייה היא להסוות עד כמה מאפשר את החברה לגוף פרטי ולתת לה במובן המסחרי את כל אותן הטכניות והזכויות שיש למדע יחיד, ולהסיר את ההגבלות שרובן ככולן סלאכותיות. השאלה עדיין קיימת לגבי חברה לעומת מדע פרטי. אם רוצים למנוע ספטרות בקרקעות, אין שום טעם למנוע זאת דוק מחברות ולא ממנשיה פרטייה. אם נעשה כשהו למנוע את המסטרות של ספטרות בקרקעות ממנשיה פרטייה, הרי ברגע שנכניס הוראה כזאת היא תחייב בתוקף פקודת הפירושים גם חברות ואגודות וכד'. לכן לא כגון המקום להכניס הוראות כאלה.

בנוגע לפקודת ההקדשות לצרכי צדקה, חבר הכנסת שפירא ודאי יודע כי באנגליה ישנה ועדה בראשות הלורד נתן אשר הפליצה לבטל את ההגבלות החלות לצרכי צדקה בקשר עם קרקעות. גם אנחנו נלך באותה דרך ונציע גם לנו לכנסת לבטל את כל ההגבלות החלות לצרכי צדקה בקשר עם רכישת קרקעות. אותם הדברים אמורים לגבי פקודת השותפויות, וכבר יושבת ועדה בין-מסרדית ומכינה הצעת חוק חדשה אשר לפיה יבטלו את ההגבלה הזאת. אם נצטרך או נרצה טי-פעם להכניס הגבלות בנוגע לרכישת קרקעות וחזקתן, יהיה זה חוק כללי.

י. שפירא:

האם לא היה זה יותר פשוט למנשיה העוסקים בחוקים כאלה ולסטודנטים אם ס עיפיים 2 ו-3 לא היו כלולים בחוק הנקרא חוק לתיקון פקודת החברות אלא בחוק לתיקון פקודת סס הבוליים?

ח. כהן:

אני מסכים עם חבר הכנסת שפירא, אבל ישנו שיקול אחר אשר דומני שהוא שקול כנגד שיקולו של חבר הכנסת שפירא: אם אנחנו מתקנים חוק מסויים בכיוון מסויים, אנחנו פכניסים לאותו תיקון את כל הדברים האינצידנטאליים השייכים לו. מצדנו אין מניעה להפריד בין הדיבקים ולעשות סן החוק הזה שני חוקים שהאחד מהם יהיה חוק לתיקון פקודת סס הבוליים. (י. בר-יהודה: אז יהיה צורך בקריאה ראשונה.) לא. יהיה זה פיצול של אותו חוק לשני חוקים, אבל אין בזה סיבוי של החוק.

ח. רובין:

אינני מציע לחלק את החוק לשניים. יש טעם שהדברים ייאטרו בחוק אחד, אבל הייתי מציע לקרוא לו: "חוק לתיקון פקודת החברות (סס" 2) (הוראות שונות)".

י. ויינס:

אפשר להעמידו כחוק נפרד ולקרוא לו: "חוק החברות (הוראות שונות)".

ח. רובין:

בהזדמנות זו אני רוצה להעיר הערה בנוגע למיספור הנהוג בתיקוני חוקים. עד עכשיו נהגו לכתוב את התיקון בסעיף ראשון, והוא כלל הרבה מאוד סעיפי טענה, ובסעיף 2 הכניסו את תחולת החוק. דומני שאין זו דרך נכונה.

י. בר-יהודה:

אנחנו איננו מקבל את הפילוסופיה האופרית שדין החברה כדין יחיד, כי יש הבדל בין טענה שוד הועשה על-ידי יחיד לבין זה הועשה על-ידי חברה; אבל במקרה הקונקרטי אני סוכן לקבל זאת.

ה' גלאס:

אני מציע ששר המשפטים יהיה רשמי ברסיון שבו הוא מרשה לחברה להירשם בלי צירוף הסס בע"ט, להרשות לה גם להחזיק בקרקעות בדרך כלל.

ר.ל.

ועדת החוקה, חוק ומשפט

11.11.53

חוק לתיקון סקודת החברות (ס"ב 2).

ח. כהן: יותר פשוט יהיה לפתוק את סעיף קטן (ד) בסעיף 39.

אני מציע במקום סעיפים 3 ו-5 (ג) בהצעה להכניס סעיף 2 שכותרת השוליים שלו תהיה "ביטוליות" ונוסחו יהיה כזה: "בטליות - (ט) פרט 35 לתוספת לסקודת חס הבוליות; (ב) סעיף-קטן (ד) לסעיף 39 לסקודת ההקדמות לצרכי צדקה".

ח. רובין: מבחינה טכנית מולי כדאי היה לחלק זאת.

ח. כהן: הייתי מבקש את רשות הוועדה שמשרד המשפטים יחלק זאת לכמה סעיפים ואני חושב שנבנהיב זאת בתור כלל ולא בסטה מזה כלום במקרים יוצאים מן הכלל.

הוולט: 1) לקבל את הצעת היועץ המשפטי;
2) שם החוק יהיה "חוק החברות (הוראות טובות)".

י. שפירא: מדוע לא תהיה חובה שכל חברה, כמו שהיה צריכה להוסיף את המלים "בע"מ", תהיה חייבת למסר גם בסינו מרץ היא רכוסה.

ח. כהן: נקח זאת בחשבון כשנדון בתיקון כללי.

2. חוק קידום קיימות לישראל.

(נכונות לישיבה ה"ה בוטיסקין ויעקבי).

היו"ר מ. ארנא: השטרנו פתוחה את שאלת צירוף בו טי-צירוף התזכיר לחוק ושאלת הכנסת סייגים בנוגע לשינויים בענין זה.

קיבלנו תזכיר מהקק"ל המסביר את הדבר וכן את הפרוצדורה בה הם מתכוונים לבחוג להגב ביחס לזיקת הקק"ל להסתדרות הציונית, ולפיכך - גם ביחס לשינויים כאלה.

ה' בוטיסקין: החברה הקיימת רשומה כחברה בגבוליה ולפי תקנותיה היא חברה עצמאית. באופן חוקי היא נבדלת מסבנה ההסתדרות הציונית וקטורה אליה רק בזה שחברי הקק"ל הם אותם אנשים שיש להם מניות יסוד של הוצר ההתייבות. מולם במסך מניח רבות היתה הקק"ל מתנהלת למעשה על-ידי הועד הפועל הציוני. אחרי שהדירקטוריון של הקק"ל דן בהצעה ואישר את תקנות החברה החדשה, הדבר הובט לישיבת הועד הפועל הציוני בישיבתו במאי בסנה שעברה, אשר אישר את הפרוצדורה ואת עקרונות התקנות החדשות, ומסר לבשימות הועד הפועל הציוני ולהנהלה הציונית לבדוק את הפרטים, עם מתן רשות להם לאשר את התקנות באופן טוטאל. חודש לאחר זאת אישרו מני הסודנות המלו את הפרטים עם שינוי פילולוגי קל: מבחננו כתבנו "בגיד" במקום "גוררר" וזה לא קיבלו זאת. לאחר שהחוק הזה יועבר בכנסת, נביא את התקנות המלה לאישר את המשפטים. מלה הן אותן תקנות אשר אושרו על-ידי הסודנות ההסתדרות הציונית. כאשר לשינויים בעמיד בדתה לי שינוי בטחון מסטיק בכך שהדבר גמסר לוועד הפועל הציוני לא מתוך רצון טוב מלג לפי התקנות, כחובה.

התקנות החדשות ברובן הגדול הולכות בעקבות התקנות של החברה הקיימת. השטרנו לא שינוי גם סעיפים אשר לא כל כך נראו לנו, מפני שרצינו שתהיה רציפות. רק במלושה סעיפים של התזכיר ישנו שינויים:

ד.ל.

ועדת החוקה, חוק ומשפט
11.11.53
חוק קרן קיימת לישראל

ה' מוטיסקין:

הסיבוי הרמטון הוא שהטוח יהיה שטח מדינת ישראל; הסיבוי הטוב
הוא שלא תהיה הגבלה על הקק"ל להחזיר קרקעות לפי שמינם יהודים -
אם כי אני מתאר לעצמי כי למעשה תמסין הקק"ל להחזיר קרקעות
ליהודים; והסיבוי השלישי הוא שהחברה לא תהיה שייכת לאנשים בעלי
זכויות יסוד של מוצר התיכנות היהודים, אלא לחברי הוועד הפועל הציוני.

י. שפירא: מדוע לא לפרטם זאת ברשומות?

ה' מוטיסקין: אם התזכיר יפורסם ברשומות ואם נרצה א"כ
להכניס שינויים, נצטרך לחכות עד שהשינויים
יעברו את הפרוצדורה של משרד המשפטים והכנסת.

י. שפירא: אפשר לקבוע במפורש כי כל הסינויים יכולים
להיעשות לפי הוראות חוק החברות הקיים
במדינה. אבל אם מנחנו עושים קט חשוב כזה, מדוע לא נפרסם את הדבר
ברשומות?

ה' מוטיסקין: אין מנחנו מתנגדים לפירסום ברשומות, אבל
מנחנו מתנגדים לכך שתקנות יהיו חלק של החוק
והכלל לפי הפרוצדורה של חוק.

י. שפירא: אפשר להוסיף שכל שינוי שיחול בהתאם לחוק
הכללי, יפורסם ברשומות.

ח. כהן: מר מוטיסקין חושש פן יפורסמו התקנות כחלק
מן החוק במסר החוקים - ובזאת במטת אין צורך
ואין טעם. מר שפירא הציע שהדבר רק יפורסם ברשומות - ולכך אין שום
פגיעה. לפירסום הזה לא יהיה כל ערך קונסטרוטיבי.

י. בר-יהודה: הטענה שהתעוררה פה היתה טורח. חבר הכנסת
ורהפטיג שאל מדוע לא יצרפו לחוק כתוספת את
התזכיר והתקנות. להצעה הזאת היתה התנגדות, מפני שמה נקבל אותה יצא
כאילו המדינה קובעת מה צריכות להיות תקנותיה של הקק"ל.

אני מציע להוסיף לסעיף 2 תוספת הנוסחת:
"בתנאי שהתזכיר והתקנות של החברה הודעה יוגשו על-ידי הקק"ל במישר
המסדות המוסמכים של ההסתדרות הציונית העולמית, שמעטות המיוחד
הוכר על-ידי חוק זה". כמו-כן אני מציע להוסיף סעיף-קטן (ב) שבו
ייאסר אותו דבר לגבי שינויים בתזכיר ובתקנות. הגישה המיוחדת שבמה
לביטוי בחוק הזה היא שאת התוצאות של מעטדה המיוחד של ההסתדרות
הציונית. בזאת מנחנו מוטרדים כי לא נתערב בשינויים שיהיו מפני
מנחנו מוסמכים על אותו מוסד אשר יש לו תפקיד מיוחד.

ד. בר-רב-המי: לפעמים אפשר להסכים לרעיון הנושא את ביטוי
בהצעה אבל קשה להסכים שהדבר יכנס לחוק,
כי הדבר מעביר את החוק לפניה של רזולוציה.

ר.ל.

ועדת החוקה, חוק ותיבות
11.11.53
חוק קרן קיימת לישראל

י. ויינס:
כמעט 2 בוסים, הוא היה בנוי על החנות שהק"ל
מינה יכולה לשנות את התקנון ולא במיטור
הועה"פ הציוני. בר-יהודה רוצה שהכלל הזה יהיה בחוק. בדרך לי שהצעתו
עומדת בניגוד לרעיון העיקרי שלו, שהסתדרות הציונית היא הקובעת
את התקנון ואת אופן הכנסת שינויים בתקנון ובתזכיר. (י. בר-יהודה:
מני מסכים להתוק את העיקר-קטן (ב) שהצעתו).

מני מבין שהבעיה היא בעיית ביטוח בלבד. הייתי
מציע לכתוב בסעיף 2, במקום שכתוב "סיוגו לו על-ידי החברה הקיימת"
את המילים "על דעת ההסתדרות הציונית העולמית". אפשר לכתוב גם בסעיף
3: "יכנסו ברשות הודעה על התקנות והתזכיר המפורד".

י. שפירא:
מינני מקבל את הצעתו של חבר הכנסת בר-יהודה
ולא את תיקונו של ד"ר ויינס. ההסתדרות
הציונית ממנה נזכרת על-ידי המדינה, אבל היא בהחלט סוברנית בכל חייה
והיא הקובעת את הדברים הנוגעים בתוכה. מינני מסכים לשמש לה שוטר.
אין זה מכובד לגבי ההסתדרות הציונית.

(אח"כ רטט בש).

לפני כן רשמה רל.

ב.י.

י. בר-יהודה:
אני מסכים גם לכתוב: "שר המשפטים רשאי לאשר
הזכיר ותקנות... שיוגשו לו על ידי ההסתדרות
הציונית העולמית למט הקטנו"ל הגוף המאגד."

י. שפירא:
חוק זה הוצע לאחר סיום-ומתן בין המטפלה והקרן-
הקיימת. לא הייתי מתנגד להצעת חבר הכנסת
בר-יהודה לו היא הוצעה לנו על ידי הקרן-הקיימת, אבל לדידי הקרן-הקיימת
היא סניף של ההסתדרות הציונית העולמית, ואם ההסתדרות הציונית הטילה
תפקיד זה על הקרן-הקיימת - אין הסדינה בתור יכזו צבוכה להתערב בדבר.
גם חבר הכנסת בסתוני, לפשל, יכול להיות פעם שר המשפטים, ולא יתכן
לתת לסדינה סטכות להתערב בקונסטיטוציה של ההסתדרות הציונית.

ה צ ב ע ה

מס' 2 - נ ת ק ב ל

הסתייגות לחבר הכנסת בר-יהודה.

היו"ר ס. אונג:
קיבלצנ כבר את סעיף 3, ותיקנו את הטלים
"יפורסם ברשות" ל"יפורסמו ברשות".

סב אוסיסקין:
ברצוני לבקש את הוועדה לשוב ולדון בשאלת
סעיף העזבונות בחיים.

ענף זה של הקרן-הקיימת הולך ומפפתח, ובטנה
"עברה הגיעו עסקי העזבונות בחיים בארץ למליון ל"י, וכן טפתח הענין
בחוץ-לארץ. הכשב החוקי הנוכחי סכביד על פיתוח פעולה זו, כי בסידה
"עסקי עזבונות בחיים הם עסקי ביטוח - ישנה יאלה אם אין הם בטלים לאור
העובדה, "אין אנו מטלמים את הוראות חוק הפיקוח על עסקי ביטוח.

לכן ביקשנו להוסיף סעיף לחוק זה לפיו לא יחול
חוק הפיקוח על עסקי ביטוח על עסקי עזבונות בחיים של הקרן-הקיימת-לישראל.
משרד המשפטים הסכים תחילה לסעיף זה, אך במספלה נתחתה ההצעה. במיחות
לאחר-טכן עם שר המשפטים ואנשי מדרדו נאטר לנו, שהוא דיתר על התנגדותו,
ואם הוועדה תסכים לסעיף מעין זה - אין סצד המטפלה כל התנגדות לדבר.

מטרת חוק הפיקוח על עסקי ביטוח היא להבטיח
לחברת ביטוח לא תסקיע את כספי הסבוטחים בניירות-ערך ספקולטיביים
ותרד מדרגת לקוידיות סטויימת, וכדומה. מולם הקרן-הקיימת סקיעה את
כל הכספים בקרקע, ולא רצוי יהיא מצטרך להחזיק מזוטנים. אנכי, בארצות-
הברית לא חלים חוקי הפיקוח על עסקי ביטוח על עזבונות בחיים הנעשים לטובת
חברות צדקה.

ד. בר-רב-האי:
אני ניגש לבעיה זו מתוך נקודת היקפתה של
הסדינה. באופן זה לא יכולים לבוא בחיבון
עניי נוחיות, אלא רק ניטוקים ענייצים. איני חושב שפיקוח הסדינה על
עסקי עזבונות בחיים, בסידה יידי בהם סיום עסקי ביטוח, סכבים, אלא להיפך -
הדבר מחזק פעולה זו. הסדינה אינה יכולה להסכים לכך, שבתוך תחומיה
תהיה חברה האבטיחה לאנשים ביטוח לכל ימי חייהם טבלי "הסדינה תוכל לפקח
על עסקים אלה. אני חושב, לכן, "אין לתת לקרן-הקיימת פטור מיוחד בנידון
זה, טה גם שרד המוצר יכול לשחרר מהפקדת פקדון. אני סבקי לא לראות
בדבר פגיעה בקרן-הקיימת.

י. בר-יהודה:

בראיוני להזכיר שההצעה בנידון זה, שנדחתה על ידי הוועדה בישיבה הקודמת, היתה להוסיף סעיף בליון: "על אף הטעור בחוק הפיקוח על עסקי ביטוח ת.ס.א - 1952, תהא הקרן-הקיימת-לישראל רשאית להתקשר בהסכמים על עזבונות בחיים לטובתה ולהעניק כל טובה לנהנים לפי אותם הסכמים, אף אם יש בהם פטור עסקי ביטוח".

ה ח ל ט : להצביע סתם במאליה זו.

מר ח. כהן:

אני מציע לנסח את ההצעה העוסקת להפבעה בליון זו: "חוק הפיקוח על עסקי ביטוח ת.ס.א - 1952 לא יחול על עסקי עזבונות בחיים ל הקרן-הקיימת-לישראל, אף אם יש בהם פטור עסקי ביטוח".

ה ח ל ט : להוסיף סעיף בנוסח זה: "חוק הפיקוח על עסקי ביטוח ת.ס.א - 1952 לא יחול על עסקי עזבונות בחיים ל הקרן-הקיימת-לישראל, אף אם יש בהם פטור עסקי ביטוח".

הסתמינות לחברי הכנסת בר-רב-האי וס.אונא.

פקודת הפרשנות - נוסח חדש:

י. לפידא:

ועדת הסלנה להכנת פקודת הפרשנות - נוסח חדש, טייסה את עבודתה. רוב החלטות הוועדה נתקבלו פה-אחד, ולכן אין טעם לחזור כאן על הדברים. אנו סביאים, לכן, נקודות מספר יביחס אליהן לא הגענו לאחידות דעות.

ראשית - ביחס לדבר הסלך בפועצה. טאחר ה דבר שהטדובר בסונח טכני, ובגלל הצליל שבטובח זה, החליטה הוועדה לכתוב בפקודת הפרשנות: דבר-סלך-בטועצה. חבר הכנסת בגין הציע להכניס בטוי זה גם בין סרכאות כפולות, אולם הוועדה לא הסכימה לכך, כי יש בכך פטור גוון אירוני.

ד. הלל:

כדי לא לעשות פעולה כפולה, האם לא כדאי יותר לכתוב "דבר הסלך בפועצה"?

מר ח. כהן:

דבר הסלך בטועצה הוא חוק בעל תוקף טטויים בישראל, ואם נכתוב אותו בין סרכאות כפולות - כי אז יהיה עלינו שהייתם והלאה לייים כל שם של חוק בין סרכאות כפולות.

הצעת חבר הכנסת בגין, לכתוב: "דבר-סלך-בטועצה" - לא נתקבלה

י. לפידא:

נקודה נוספת הטובאת להכרעת הוועדה היא ביחס להגדרת הטונח "בית טטיפט".

ב.ד.

ההצעה הנוכחית היא: "בית משפט - כל בית משפט מוסמך בישראל." לדעתי, נוסח זה אינו מספיק, כי הכוונה - לפי הנוסח האנגלי - לבית משפט קומפטנטי; כל בית משפט בארץ - בית משפט דתי, בית משפט צבאי, וכדומה - הוא מוסמך מטעם המדינה ליבת כבית משפט, אולם אין זה מוסר עוד שיש לו קומפטנציה לדון בכל עניין.

י. בר-יהודה:
אפשר לכתוב: בית משפט - כל בית משפט בעל סמכות בישראל, או: "בית משפט - כל בית משפט בעל סמכות בישראל בגבולות סמכותו."

מר ח. כהן:
אין אנו יושבים עתה בתור מחוקקים, אלא בתור מתרגמים. גם בנוסח האנגלי לא נוסד: בעל סמכות לענין הנידון. כל ייבוי מהסוג "מוסמך" הוא הרה מוצאות לגבי המושגים שקנו להם מקום אצלנו. לכן אני מציע לכתוב: "בית משפט - בית משפט בן-סמך שיפוט."

י. שפירא:
אני מציע: "בר-סמכא לשפוט."

מר ח. כהן:
אולם בזה אנו מתחילים בטורג ארטי.

ה ח ל ט: הגדרת בית-משפט תהיה: "בית משפט - כל בית משפט בישראל שהוא בר-סמכא לשפוט."

י. שפירא:
בהגדרת "חודש" ו"שנה" מציע חבר הכנסת בגין לכתוב: "למנין הלוח העברי" במקום: "למנין הלוח הגריגוריאני."

כאמור, אנו מתרגמים ולא מחוקקים, ולכן אין אנו יכולים לטעות בנוסח האנגלי. הצעה זו גם אינה נובעת מהקמת המדינה ורשויותיה, כי אם התישנות של עבירה פלילית היא כעבור מספר שנים מסויים - יהיה זה מועד אחר לפי הלוח הגריגוריאני, ואחר לפי הלוח העברי.

הצעת חבר הכנסת בגין, לכתוב: "למנין הלוח העברי" - לא נתקבלה

י. שפירא:
בעיה קשה יותר בעוצה בסעיף 16 (4), האומר: "לא תהא תקנה סודית/הוראותיו של כל חוק".
"חוק" - פירושו, לפי הנוסח החדש, חוק של הכנסת, פקודה של מועצת המדינה הזמנית ופקודה מתקופת המנדט. אם נשאיר את הנוסח המוצע של סעיף 16 (4), פירושו הדבר יהיה, שגם תקנה של שר ישראלי שהוצאה בתוקף חוק ישראלי אגב יכולה לסתור פקודה מתקופת המנדט. מכיוון שאנו יושבים כאן כבית-משפט הבא לקבוע את המצב החוקי הקיים - עלינו לקבוע אם אין נוסח זה של סעיף 16 (4) עומד בניגוד לסעיף 11 של פקודת סדרי הלטון והמשפט, האומר: "המשפט שהיה קיים בארץ-ישראל ביום ה' באייר תש"ח... יעמוד בתוקפו עד כמה שאין בו סתום שתירה לפקודה זו או לחוקים האחרים שייצתנו על ידי מועצת המדינה הזמנית או על פיה", ובשינויים הנובעים מהקמת המדינה ורשויותיה". בית-המשפט-העליון, באמרת אגב, חיווה את דעתו, שאכן יכולה תקנה כזאת לסתור פקודה מנדטורית.

אני מציע לחברים לקול בעיה זו לקרוא